

[Agnete Laustsen]

finde sted. Ministeren har jo tidligere erkendt, at disse udgangstilladelser misbruges. Jeg er selvfølgelig glad for at få tallene og få at vide, at færre er forsvundet, men det er jo ikke det, der er problemet i denne forbindelse.

Det, jeg spørger om, er det, som justitsministeren tidligere har lovet mig, for over et år siden, nemlig at der ville finde en justering sted af reglerne, således at man bl.a. undgik det, som unægtelig må falde i øjnene både over for befolkningen og over for politiet. Det er jo ikke udelukkende i tidsskriftet Dansk Politi, det har været nævnt. Jeg står med et udklip fra Berlingske Tidende, hvor chefen for eftersøgningstjenesten siger, at der er for lidt kontrol med fangeorlov. Det er det, spørgsmålet drejer sig om, hr. minister.

Jeg spørger altså: hvornår finder den justering, eller hvad det nu ellers er blevet kaldt, sted, hvorefter man bl.a. ikke skal møde fanger på restauranter, i Tivoli og andre steder? Det er dejlige steder at gå, men det er ikke noget, der har at gøre med resocialisering eller med udståelse af straf.

Askjær Jørgensen (FP):

Det er et supplerende spørgsmål. Når det er således, at der sker undvigelse fra udgang, bliver det jo kendt i offentligheden, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om det ikke skader den præventive virkning, der skulle være af straf, når mulige lovovertrædere forestiller sig, at man, hvis man overtræder loven, nok kan risikere en straf, men at det såmænd slet ikke er så galt at blive idømt frihedsstraf, fordi der er masser af orlov og det er nemt at stikke af.

Jeg vil spørge ministeren, om ikke disse undvigelse under udgang udhuler den præventive virkning af den lovgivning, der siger, at folk skal idømmes frihedsstraf, hvis lovene overtrædes.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg ønskede naturligvis i min første besvarelse at medvirke til, at tinget og spørgeren fik et så sagligt grundlag som muligt at vurdere det mere konkrete spørgsmål på, og når spørgsmålet i kommentarerne ledsages af påstande, der ikke er korrekte, må jeg forbeholde mig retten til at foretage en korrektion, sådan som jeg har gjort.

Med hensyn til det mere konkrete har jeg allerede for en måned eller to siden svaret, at der foregår overvejelser i samarbejde med bl.a. Politimesterforeningen og anstaltslederne om en justering, ikke af reglerne om, hvornår man kan få udgangstilladelse, men af reglerne om, hvordan man skal udvælge ledsagere, og hvor man med rimelighed kan færdes under en udgang. Her drøfter vi bl.a. også, om man bør undgå steder, der er præget af, at mange mennesker er til stede, hvorved overblikket for ledsageren kan mindskes. Det er det, man overvejer i øjeblikket, og det er her, jeg har sagt, at en justering måske kan være rimelig, når vi har talt med politimestrene, anstaltslederne og andre, der har erfaring på dette område. Det er i værk, og så snart en sådan overvejelse er færdig, skal jeg naturligvis orientere retsudvalget om det.

Til hr. Askjær Jørgensen kan jeg sige, at jeg forstår, at der i spørgsmålet ligger en opfordring til, at frihedsstraffe altid skal afsone fuldstændigt. 8 år er 8 år, og der er ikke noget med at komme ud på orlov el.lign., man skal sidde der hele tiden. Hvis det er det, der ligger i spørgsmålet, må jeg sige, at jeg ingen overvejelser har om at foretage ændringer.

Udtrykket »masser af orlov« blev brugt. Jeg kan sige, at det normalt er sådan, at i hvert fald en tredjedel af straffen skal være udstået, før en orlov kommer på tale, og så er der derefter tale om, at man i begrænset omfang kan få orlov for at gøre mulighederne for den pågældende for at vende tilbage til en normal tilværelse større. Der er intet, intet, i den senere tids udvikling, der tyder på, at der er en større misbrugsrisiko, end der altid har været i forbindelse med en kriminalpolitik af denne karakter, og den risiko mener jeg vi bør leve med, for at vi i så stort et omfang som muligt kan håbe på en resocialisering af dem, der har været fanger i vores fængselssystem.

Agnete Laustsen (KF):

Jeg forstår, at justitsministeren stadig væk overvejer dette. Nu har vi jo for nylig set, hvor hurtigt det kunne lade sig gøre f.eks. at nedsætte straffen for berigelsesforbrydelser. Jeg kan ikke forstå, at en sag som denne, der drejer sig om at justere reglerne for, hvor fanger under orlov må færdes, skulle tage så